

stærkere, end at man fra det konservative Partis Side, da dette Ønske ikke kunde imødekommes fra min Side, alligevel har kunnet stemme for Forslaget i den foreliggende Form. — Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Hauch: Det foreligger som en Nødvendighed for den høje Rigsdag, da dette Laan skal udbetales, at skaffe de Penge, der skal anvendes hertil. Af den Redegørelse, som den højtærede Finansminister her har fremsat, fremgaar det, at naar man har delt Laanet i Statsobligationer og Statsgældsbeviser, er det ud fra Haabet om herigennem at naa de billigste Vilkaar for Laanet. Jeg tør ikke benægte, at dette er rigtigt; det er det ganske utvivlsomt. Men det lader sig ikke nægte, at den højtærede Finansminister paatager sig et vist Ansvar i denne Sag netop ved den Ordning, her er Tale om, idet det lod sig tænke, at en stor Del af Beløbet kom til at hvile paa de rentebærende Statsgældsbeviser; og det kan jo foranledige nogle Vanskeligheder, naar man saa igen skal til at udbetale dette Beløb: det er jo ikke sikkert, at det vil falde paa et Tidspunkt, der vil være særlig belejligt, og det synes jeg dog, man maa være opmærksom paa i denne Forbindelse. I øvrigt skal jeg sige, at det foreliggende Lovforslag jo har nær Tilknytning til Forslaget om det udenlandske Statslaan, som det høje Ting beskæftigede sig med forleden Dag, idet det var Meningen, at det Beløb, der maatte blive tilovers, naar man har dækket det gamle udenlandske Laan, skulde benyttes til at dække Kurstabene paa det indenlandske Laan. Som ærede Medlemmer vil vide, blev det Lovforslag, vi behandlede sidst, henvist til Finansudvalget, og Finansudvalget beskæftigede sig netop i sit Møde med den Forbindelse, der er mellem de to Lovforslag, saa at man gennem Finansministerens Besvarelse blev klar over, hvordan Forholdet i Virkeligheden var.

Ud fra disse Betragtninger finder jeg mig ikke foranlediget til at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til noget Udvalg. Det forekommer mig, at Stillingen nu er klar baade i Henseende til Spørgsmaalet om den Forbindelse, der er mellem de to Laan, og i det hele taget. Det forekommer mig ogsaa at være klart, paa hvilket Grundlag man ønsker at optage de Laan, Talen er om i dette Lovforslag, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i det høje Ting.

Maa jeg sluttelig gøre den Bemærkning, at der i Dag her i Tinget er omdelt en Udtalelse fra Rigsdagens Valutaudvalg, og det vilde ikke være unaturligt, om denne Udtalelse blev Genstand for Udveksling af Opfattelser ogsaa her i det høje Landsting. Men det vil formentlig være det mest naturlige, at disse Udtalelser fremkommer ved det foreliggende Lovforslags tredie Behandling, for saa vidt den højtærede Formand tillader dette.

Martin Olsen: Det er paa Grund af de uheldige Forhold, der har ført til, at Staten har maattet optage betydelige Laan, og paa Grund af det Forhold, der endnu vedvarer, at Staten ikke er i Stand til at betale disse Laan tilbage, at vi i Forgaars maatte vedtage et Lovforslag, hvorved der tilvejebringes et Laan paa 30 Mill. Dollars til en betydelig lavere Rente end den, der var gældende hidtil, og at vi i Dag maa beskæftige os med Udstedelsen af for 60 Mill. Kr. rentebærende Statsobligationer og Statsgældsbeviser. Ligesom det Forslag, vi behandlede i Forgaars, har været Genstand for en overmaade velvillig Behandling i det andet høje Ting, saaledes har ogsaa det her foreliggende Forslag, selv om det ikke blev modtaget fuldt saa velvilligt, dog været Genstand for en saadan Behandling, at det er enstemmigt vedtaget med Tilslutning fra alle Partier. Der har ganske vist været Ønsker fremme om, at det i Lovforslaget skulde fikseres, hvor meget der skulde udstedes som Statsgældsbeviser og hvor meget som Obligationer. Man er imidlertid blevet staaende ved det i Lovforslaget foreslaaede; man har ikke villet gaa imod Finansministeren, men ment, at der maatte være en vis Frihed til at indrette sig efter Svingningerne paa Markedet, saaledes at man er i Stand til at gribe ind og foretage det i Øjeblikket mest heldige. Forholdene kan jo forskyde sig fra Dag til Dag. Det er ret vanskeligt, da maaske nogle faa Dage kan bringe ret betydelige Forskydninger, nu at fastslaa, hvad der skal ske. Jeg tror derfor, det er klogt at give Finansministeren Ansvar, som den ærede sidste Taler rigtigt bemærkede, men jeg vil dog samtidig gerne sige, at selv om vi giver Finansministeren Ansvar, kan vi ikke frigøre os selv for et Ansvar; det hele sker jo under Tilslutning fra vor Side. Hvad der kan ske, ved man jo ikke. Der er mange kloge Folk, der spaar om Vejret. Nogle siger, man ikke skal vande i Haven, for det bliver Regn. Men de, der vander, er dog vist paa den rigtige Side,